U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové, soudkyň JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové a soudce JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Š. A.**, zastoupený Patimat Kashkaeva, advokátkou se sídlem v Karlových Varech, Krymská 1056/5, 360 01, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 936/3, poštovní přihrádka 21/OAM, 170 34, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2010, č. j. 60 Az 9/2010 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení výše označeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2010, č. j. OAM-1-934/VL-10-VL-08-R2-2007 ve věci neudělení mezinárodní ochrany podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu) (dále jen „zákon o azylu“). Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že důvodem jeho odchodu z vlasti bylo pronásledování z politických důvodů. Stěžovatel má za to, že žalovaný porušil ustanovení § 2 odst. 4, § 3, § 68 odst. 3 správního řádu a ustanovení § 12 zákona o azylu. K porušení citovaných ustanovení správního řádu a zákona o azylu krajský soud nepřihlížel, a tím došlo dle stěžovatele k nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem. Stěžovatel má za to, že žalovaný nepřezkoumal všechny důvody, které vedly stěžovatele k tomu, aby podal žádost o azyl. Z těchto důvodů stěžovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil, a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření poukazuje na to, že kasační stížnost obsahuje pouze všeobecně formulované námitky, případně odkazy na ustanovení správního řádu a zákona

o azylu, avšak již bez bližšího uvedení toho, jak měla být citovaná ustanovení ze strany správního orgánu právě ve věci stěžovatele porušena, respektive v čem je spatřována v kasační stížnosti namítaná nezákonnost pro nesprávné posouzení právní otázky soudem. Žalovaný proto pro účely řízení o kasační stížnosti vzhledem k pouze všeobecné formulaci kasačních námitek plně odkazuje na odůvodnění svého rozhodnutí, ve kterém se vyjádřil ke všem stěžovatelem předestřeným důvodům žádosti o udělením mezinárodní ochrany, a dále na odůvodnění rozsudku soudu, se kterým se plně ztotožňuje. Námitky uvedené v kasační stížnosti nejsou podle názoru žalovaného způsobilé jakkoli zpochybnit zákonnost napadeného rozsudku soudu. K tomuto odkazuje např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2010, č. j. 2 Azs 38/2010 - 79, či na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, publ. pod č. 488/2005 Sb. NSS. Zde se kasační soud vyjádřil k požadavkům na formulaci žalobních bodů a analogicky též na formulaci námitek uplatněných v kasační stížnosti, přičemž uvedl, že „žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami“.

Předložená kasační stížnost taktéž neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit, v čem spatřuje stěžovatel přijatelnost své kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán má za to, že ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na námitky stěžovatele uplatněné v kasační stížnosti. V rozsudku soudu správní orgán nespatřuje pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Z výše uvedených důvodů navrhuje žalovaný zamítnutí kasační stížnosti pro nepřijatelnost.

Kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud přípustnou, ke stejnému závěru však nemohl dojít při posuzování otázky přijatelnosti (tj. zda kasační stížnost přesahuje vlastní zájmy stěžovatele) ve smyslu § 104a s. ř. s. Přijatelností kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval ve svém precedenčním usnesení ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006 (publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz). O přijatelnou kasační stížnost v intencích cit. usnesení se může jednat v následujících typových případech:

1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu,

2) kasační stížnost obsahuje právní otázku, která je dosavadní judikaturou řešena rozdílně,

3) nastane potřeba učinit judikatorní odklon (Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně),

4) bylo-li v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

Přijatelnost kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je přitom předpokladem jejího meritorního projednání.

Stěžovatel žádný z důvodů přijatelnosti kasační stížnosti neuvedl a ani Nejvyšší správní soud v daném případě přijatelnost kasační stížnosti neshledal. Kasační stížnost obsahuje toliko výše uvedené zákonné důvody, nezahrnuje však žádnou další argumentaci; k obecnému důvodu kasační stížnosti vymezenému v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nespecifikuje, jaká právní otázka měla být ze strany soudu nesprávným způsobem posouzena, v případě důvodu podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rovněž neuvádí jakákoliv konkrétní pochybení. Nejvyšší správní soud vychází z premisy „nechť si každý střeží svá práva“; s ohledem na zásadu dispoziční proto není možné, aby byla v tomto ohledu ze strany soudu vyvíjena iniciativa směrem k vytváření argumentace za stěžovatele (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2004, č. j. 3 Azs 18/2004 - 37, publ. pod č. 312/2004 Sb. NSS).

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud neshledal vady, ke kterým by musel přihlížet z úřední povinnosti ve smyslu § 109 odst. 3 s. ř. s (zmatečnost řízení před soudem, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, nicotnost rozhodnutí správního orgánu), a jež by přijatelnost kasační stížnosti mohly založit, nezbylo nic jiného, než kasační stížnost ve smyslu § 104a s. ř. s. odmítnout pro nepřijatelnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ustanovení § 53 odst. 3, ustanovení § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 3. března 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu